

LOYOLA COLLEGE (AUTONOMOUS), CHENNAI – 600 034

M.A. DEGREE EXAMINATION – ENGLISH LITERATURE

THIRD SEMESTER – APRIL 2018

16PEL3ES01- ADVANCED TRANSLATION

Date: 05-05-2018
Time: 09:00-12:00

Dept. No.

Max. : 100 Marks

SECTION - A

I Answer any FOUR of the following in about 100 words each. (4x5=20)

1. Translation equivalences
2. Translation as transcreation
3. Bible Translation
4. Machine Translation
5. Untranslatability
6. Need for translation

II Answer any THREE of the following in about 250 words each. (3x10=30)

7. Culture of translation
8. Technical translation
9. Translation and psycholinguistics.
10. Translation of prose texts
11. Responsibilities of a translator
12. Role of translation in ELT

SECTION - B

III Translate the following Poem into English (10 marks)

A Poison Tree

William Blake

I was angry with my friend:
I told my wrath, my wrath did end.
I was angry with my foe:
I told it not, my wrath did grow.

And I watered it in fears,
Night and morning with my tears;
And I sunned it with smiles,
And with soft deceitful wiles.

And it grew both day and night,
Till it bore an apple bright.
And my foe beheld it shine.
And he knew that it was mine,

And into my garden stole
When the night had veiled the pole;
In the morning glad I see
My foe outstretched beneath the tree.

IV Translate the following Poem into English (10 marks)

பக்கத்தில் கடவுள்!

வேறு வேலையாக வந்ததால்
கோயிலுக்குள் செல்லாமல்
வாசலில் நின்று
முகப்புச் சிற்பங்களை
பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்
பக்கத்தில் நிழலாட திரும்பினால்
அங்கே கடவுள்
நான் சிற்பங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்
அவர் அதன் விரிசல்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்
ஆசி பெறலாம் எனக் கால்களைத் தேடினேன்
“இங்கேயே இருந்து
செருப்புகளைப் பார்த்துக்கொள்”
என உள்ளே சென்றுவிட்டார்
மெல்ல எட்டிப் பார்த்தேன்
“ஹலோ, இலவச தரிசனம் அந்தப் பக்கம்”
என யாரோ வழிகாட்டினார்கள் கடவுளுக்கு
-ரா.பிரசன்னா

V Translate the following play into Tamil (15 marks)

THE BROWN SHOES
Julie Jensen

CHARACTERS

MARK
STEPH
DEENA

[STEPH appears in a pool of light.]

STEPH: I'm walking downtown one day. I come on to this fenced in place. Might be a private park, someone's yard, they're having a party, I don't know. Anyway, it's hotter than hell this day. And my feet are burning like sparklers on this marble sidewalk. I'm thinking I gotta get someplace quick, someplace cool, someplace nice.

Over the fence, I see these people. They're all very tall. They're eight feet tall. I think, "Where am I? Am I tripping or something?" They are, I'm not kidding you, eight feet tall.

So I knock at the gate and go in.

[We see MARK and DEENA standing on blue chairs, using them as shoes.]

They're all eight feet tall and they look like they're going places.

DEENA: We're all eight feet tall and we're going places.

STEPH: You're all using chairs for shoes. That's why you're eight feet tall.

DEENA: We are beautiful and brave. We are eight feet tall.

STEPH: Yeah, you said that all ready.

DEENA: We like to repeat ourselves. It teaches us how to speak. We are beautiful and brave. We are eight feet tall.

STEPH: That's right. You ARE eight feet tall. Except you're standing on chairs.

DEENA: We are beautiful and brave. Would you like to see us dance?

STEPH: Yeah. Sure. I guess so.

DEENA: For my first number, I will dance “The Dance of the Beautiful and the Brave.”

[MARK hums low and DEENA dances. She walks up and down on tables and benches. It lasts about five seconds. It is nothing but walking. Not a dance. She ends with a flourish.]

MARK: You were brilliant.

DEENA: You were also brilliant.

MARK: Thank you so much. You inspire me to go on.

DEENA: You must go on. We must all go on.

MARK: We are destined for greatness if we only go on going on.

DEENA: How beautifully you speak.

MARK: I speak with a deep voice. I have studied for many years.

DEENA: Just as I have studied many years to dance as I do.

MARK: And we both give our talents to the cause that is true.

DEENA: To the cause that is true! How glad am I. To work with you.

MARK: Do you think we’ll see each other again?

DEENA: I feel certain of it.

MARK: Then I’ll not say good bye until we meet again. For I must leave.

DEENA: We all must leave. We have miles to go before we sleep.

MARK: We have miles to go before we sleep.

[THEY rush off as if they were going places.]

VI Translate the following story into English (15 marks)

முட்டாளர் காவலர்கள்

முல்லா வாழ்ந்து வந்த நாட்டிற்கு அடுத்த நாட்டிலே சட்டம் ஒன்று போட்டிருந்தார்கள். அந்த நாட்டின் எல்லைக்குள் யாரும் கோழி முட்டைகளைக் கொண்டு சென்று வியாபாரம் செய்யக் கூடாது. ஆனால் கோழிகளைக் கொண்டு செல்வதற்குத் தடை ஒன்றும் இல்லை. முல்லா அந்த நாட்டுக்குப் பிறர் அறியாமல் கோழி முட்டைகளைக் கொண்டு சென்று வியாபாரம் செய்து வந்தார்.

ஒரு நாள் முல்லா கோழி முட்டைக் கூடையுடன் அந்த நாட்டுக்குள் பிரவேசித்த போது இரண்டு காவலர்கள் அவரைப் பிடித்துக் கொண்டனர்.

முடப்பட்டிருந்த அவர் கையிலிருந்த கூடையைப் பார்த்து “கூடைக்குள் என்ன இருக்கிறது?” என்று காவலர்கள் கேட்டனர்.

“கோழிக்குஞ்சுகள் இருக்கின்றன” என்றார் முல்லா.

“கோழிக்குஞ்சுகளை எடுத்துச் செல்வது குற்றமல்ல. என்றாலும் சுங்க அதிகாரிகள் இந்தப் பக்கம் வரும்போது கூடையை அவர்களிடம் காண்பிக்க வேண்டும்!” என்று காவலர்கள் கூறினர்.

“அவ்வளவு நேரம் என்னால் தாமதிக்க முடியாதே! இன்று ஒரு நாள் என்னை நாட்டுக்குள் போக விடக் கூடாதா?” என்று கேட்டார் முல்லா.

“அது எப்படி முடியும். உம்மை எதிர்பாராத விதமாக சுங்க அதிகாரிகள் பிடித்துக் கொண்டு உமது கூடையைப் பரிசோதிக்கும்போது இதிலே முட்டை இருந்து விட்டால் உமக்குத் தண்டனை கிடைப்பது மட்டுமல்ல எங்கள் வேலையும் போய்விடும்” என்றனர் காவலர்கள்.

“என்னுடைய கஷ்டம் உங்களுக்கு விளங்கவில்லை. நான் உடனே செல்லாவிட்டால் குடி முழுகிப் போய்விடும். தயவு செய்து இன்று என்னை விட்டு விடுங்கள்” என்றார் முல்லா. காவலர்கள் யோசித்தனர். பிறகு இருவரும் கலந்து பேசினர்.

பாவம், இந்தப் பெரியவர். அவசரமாகப் போக வேண்டும் என்கிறார். கூடைக்குள் என்ன இருக்கிறது என்று நாமே பரிசோதித்துப் பார்த்துவிட்டு இவரை அனுப்பி விடலாமே என்று இருவரும் தீர்மானித்தனர்.

“கூடையை நாங்களே பரிசோதனை செய்து பார்த்து விடுகிறோம்” என்று கூறியவாறு காவலன் ஒருவன் கூடையின் மூடியை அகற்றினான்.

கூடைக்குள் ஏராளமான முட்டைகள் இருப்பதைக் கண்டு அவர்கள் அதிர்ச்சி அடைந்தனர்.

“பெரியவரே, பொய்சொல்லி அல்லவா எங்களை ஏமாற்றப்பார்த்தீர். சுங்க அதிகாரிகளிடம் நீங்கள் பிடிபட்டிருந்தால் எங்கள் வேலை போய்விட்டிருக்கும்” என்றனர் காவலர்கள்.

முல்லா கோபங்கொண்டவர் போலப் பாவனை செய்து, “நீங்கள் இருவரும் அடிமுட்டாளாக இருக்கிறீர்களே! நான் பொய் சொன்னேன் என்று ஏன் அபாண்டமாகப் பேசுகிறீர்கள்?” என்று கேட்டார்.

“கூடைக்குள் கோழிக்குஞ்சுகள் இருப்பதாக அல்லவா நீர் சொன்னீர்?” என்றான் ஒரு காவலன்.

“ஆமாம். அப்படித்தான் சொன்னேன்!” என்றார் முல்லா.

“கூடைக்குள் கோழி முட்டைகள் அல்லவா இருக்கின்றன. இது பொய் அல்லவா!” எனக் காவலர்கள் வினவினர்.

“மோசமான முட்டாள்களாக நீங்கள் இருவரும் இருக்கிறீர்கள். இப்போது என் கேள்விக்குப் பதில் சொல்லுங்கள். கூடைக்குள் என்ன இருக்கின்றன?” என்று முல்லா கேட்டார்.

“கோழி முட்டைகள்” என்று காவலர்கள் பதில் கூறினார்கள்.

“கோழி முட்டைகளுக்குள் என்ன இருக்கின்றன?” என்று வினவினார் முல்லா. காவலர்கள் இதற்கு என்ன பதில் சொல்வது என்று தெரியாமல் திரு திருவென விழித்தனர்.

“என்ன முழிக்கிறீர்கள்? வேறு மாதிரியாகக் கேட்கிறேன். கோழிக் குஞ்சுகள் எங்கிருந்து வருகின்றன?” என்று முல்லா கேட்டார்.

“கோழி முட்டைகளுக்குள்ளிருந்து” எனக் காவலர்கள் விடை கூறினர்.

“அப்படியானால் முட்டைகளுக்குள் கோழிக்குஞ்சுகள் இருக்கின்றன என்று ஆகிறதல்லவா?” என்று கேட்டார் முல்லா.

“ஆமாம்” என்று காவலர்கள் விடை கூறினர்.

“அதாவது கூடைக்குள் முட்டைகள் இருக்கின்றன அல்லவா? என்று வினவினார் முல்லா.

“இதைத்தான் நான் சொன்னேன். ஆக நான் கோழி முட்டைகளுக்குள் உள்ள குஞ்சுகளைத்தான் எடுத்துச் செல்லுகிறேன். ஆகவே சட்டப்படி இது குற்றமல்ல” என்று முல்லா வாதித்தார். அந்த முட்டைகள் காவலர்கள் முல்லாவுக்கு ஒரு கும்பிடு போட்டு நாட்டுக்குள் செல்ல அனுமதித்தனர்.

\$\$\$\$\$\$\$\$